

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Folytatólagos közgyűlés.

Pécs, 1899. április 25.

Két napos közgyűlések ritkák a városnál, de a tegnapi összehívott közgyűlés tárgysorozata olyan volt, hogy az egy három napos ülést is teljesen kitöltött volna, mert bizony még a mai folytatólagos ülésen is már tizenegyre járt az idő, mikor még csak a 18-ik tárgynál tartottak a tisztelt városatyák s az egész 49 pont csak úgy volt elvégezhető egy óra tájban, hogy a vége felé már nem tárgyalás, hanem valóságos lepörgetés folyt. Ez pedig nincsen rendjén, mert a tárgysorozat későbbi pontjai között is lehetnek fontosabbak, a melyek komoly tárgyalást igényelnek, de a mikor a delet hallják harangozni, akkor már zúgással fogadnak minden főszoalalni akarót, aki merészkedik akadékoskodásával a városatyák ebédidejét elodázni. Ilyenkor már egyszerű tudomásul vétel, elfogadjuk járja, még pedig jórészt a tárgyak lényegének ismerete nélkül, úgy hogy elégszer megtörténik, hogy az utóbbi közgyűléseken ámulva hallgatják, mit határoztak egyik-másik előző közgyűlésen. Hja az már harangszó utáni tárgy volt, a mire az ebédre siető városatyák rámondták az áment, nem is sejtve, hogy mire mondják azt.

Vagy gyakrabban kellene tartani közgyűlést, hogy annyira össze ne torlódjanak

a tárgyalandó ügyek, vagy föl kellene függeszteni s másnapra hagyni a tárgyalást, mihielyt a komoly tárgyalásba belefáradtaknak látszanak a bizottsági tagok, tekintet nélkül arra, hogy hány napig tart egy-egy közgyűlés, de a darálás határozottan ellenkezik a bizottság föladataival.

A mai folytatólagos közgyűlésen is volt több nagyfontosságú tárgy s egyiknél-másiknál érdekes vita is fejlődött ki, a míg a harangszó a delet nem jelezte. Így igen helyén volt *Perls Ármán dr.* főszoalalása a színházi szerződés kérdésénél, ahol a századvégi erkölcstelen irányzat ellen sikra szállva, ha már azt teljesen leküzdeni képesek nem is vagyunk, legalább arra hívta föl a törvényhatóság figyelmét, hogy az ifjúságnak módot és alkalmat adjon hazafias és klasszikus irányu művek élvezése által izlését nemesíteni, hazafias érzületét fölkelteni. Ennek a helyes főszoalalásnak a behatása alatt keletkezett az a határozat, hogy a színügyi bizottság föladataivá tétetett jövőre ilyen irányu ifjúsági előadások tartására nézve a színigazgatóval megegyezésre jutni.

Érdekes vízügyi vita fejlődött ki a petrezselyem-forrás foglalásának s új vezetékkel való ellátásának kérdése körül is, hol az a nézet lépett túlsúlyra, hogy bármilyen legyen is a végleges megoldás, a mi hegyi forrásainkat nélkülözhetni nem fogjuk soha s ez talán üdvös hatással lesz azokra, a kik mindig nagyon messze szok-

ták keresni a vizet s e közben nem veszik észre, hogy mink van a saját hegyeinkben.

A városi muzeum ügye is egy lépéssel haladt előre: kimondták annak létesítését. Igaz, hogy ezt a tanács csak azért erőltette, hogy ezen a címen a Juhász-féle kiállításakor készített szekrények egy muzeumi célra tett alapítványból kifizethetők legyenek, de a kezdeményező lépés ezzel mégis meg lévén téve, most már csak előre haladhatunk.

Részletes tudósításunk a közgyűlés mai lefolyásáról a következő:

Ma is mozgalmas képe volt a közgyűlésnek. A padosok most is megteltek a városatyákkal, a kiknek ma választásokban és tömeges névszerinti szavazásokban volt részük.

Báró *Fejérváry Imre dr.* főispán pontban kilenc órakor megnyitván a közgyűlést, elrendelte a közgyűlés tegnapi részéről felvett jegyzőkönyv felolvasását.

Tróber Aladár dr. főjegyző erre felolvasta a terjedelmes jegyzőkönyvet s ahhoz a főispán felhívására ki sem óhajtván hozzá szólni, a főispán hitelesítettnek jelentette ki.

Littke József tett előbb azonban — bár nem érdembeli — megjegyzést a jegyzőkönyvre, utólag pedig *Záray Károlynak* juthatott eszébe valami megjegyzés, de a főispán ezt már nem fogadta el, mivel a határozat ki lett mondva. *Záray* ugyan arra hivatkozott, hogy ő szólásra már jó eleve felállt, de a főispán meg az önkormányzati szabályzattal replikázott, mely szerint szólásra a jegyzőnél kell jelentkezni s ő nem köteles észrevenni, ha valaki egyszerűen csak feláll szólás végett.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A paraszt.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

A tanácsos úr, meg a felesége együtt ültek a szalonban. Ez ugyan ritkán szokott megtörténni, a mennyiben nagy uraknál nem igen van szokásban, hogy a férj meg a feleség egymás társaságát keresse. De hát vannak néha esetek, hogy mégis felkeresik egymást. Persze, hogy fontos ok kell erre.

Tanácsoséknál is meg volt az ok. Egyetlen leányuknak, a szépséges Margitnak jövőjéről tárgyaltak. És úgy látszott, hogy mint rendszeren, most sem voltak egy véleményen.

Legalább a tanácsosné kissé nagyon is izgatott hangon szólt férjének:

— Szép, szép. Azt magam is beismerem, hogy Zaránd minden tekintetben kifogástalan ember. Mint képviselő, országos hírnévnek örvendő, tehetséges ember s társaságokban is nagy szerepet játszik . . . de . . .

A tanácsos izgatottan szólt közbe:

— Ugyan micsoda de! Hát mit akarnál még. Azt hiszem Zaránd ellen nem lehet semmi kifogásunk. Inkább arról gondolkozzál, hogy a fiatalok szeretik-e egymást?

— Arról légy nyugodt édesem, — szólt

a tanácsosné — rég észrevettem én már azt, hogy ők ketten értik egymást.

— Hát akkor mi bajod van még? — kérde a tanácsos meglehetősen udvariatlan hangon.

— Megmondom mindjárt. Maga Zaránd ellen nem lehet és nincs is kifogásom. De egy baj van. Nem ismerjük a familiáját. Én kérdezősködtem utána, de sehol senki sem tud róla semmit. Pedig édesem, azt csak megengeded, hogy leendő vejünk családját csak kell, hogy ismerjük.

A tanácsos egy ideig gondolkodott. Neki is szeget ütött a fejébe ez a gondolat. De aztán, mintha eszébe jutott volna valami, biztatón szólt nejéhez:

— Igazad van édes, — de nem egészen, amennyiben én ismerek Zaránd familiát. Erdélyben laknak s igen előkelő népek. Meg vagyok róla győződve, hogy Margit választottja ebből a familiából származik. Különben is csak rá kell nézni Zarándra s mindenki láthatja rola, hogy született úr.

A tanácsosné is megnyugodott erre az érvelésre, sőt örült is neki, mert szívében nagyon óhajtott volna, ha Zaránd lenne leányának férje. Azt tudta, hogy Margit rajongva szereti Zarándot. De ez nem volt elég arra, hogy felesége is lehessen. A tanácsosné azt akarta, hogy veje ne csak művelt, híres ember legyen, hanem legyen neki neve is.

Szegény asszony, arra nem gondolt, hogy a boldogsághoz elég egy kevés szív, egy kevés szeretet. Többet ér ez minden névnel, minden aranyos cimernel.

De hát ma már nem szívükkel, hanem az eszükkel házasodnak az emberek.

II.

— Bocsásson meg édes Margit, — szólt Zaránd a tanácsosék Margitjához — hogy zavarni bátorkodom. De úgy vagyok, mint az acél, mely a mágnest keresi s ha megtalálja, csak oda vonzódik hozzá. Én is csak maga mellett érzem jól magamat édes Margit. Szeretem magát szívem egész hevével, erejével. Magától függ édes, hogy sohase váljunk el egymástól.

A leány pirulva hallgatta a vallomást. Szép, meleg fényű szemeiben könyök csillogtak a boldogságtól. A férfi észrevette a könyeket s ezek megsugták neki, hogy a leány szereti.

Lassan odavonta magához a leányt s úgy kérdezte tőle boldogságtól remegő hangon:

— Szeretsz-e édes angyalom?

— Szeretlek, — susogta a leány.

Egy betévedt napsugár meg ott táncolt a fiatalok feje körül, mintegy glóriát fonva a szerelmesek tiszta, igaz boldogsága fölé.

III.

Édes Margit! Ez az első levél, a mit magának írok, mert eddig úgy mondtam

A főispán ezt — odahagyva az elnöki széket — a folyosón is megmagyarázta Záraynak s ezalatt Majorossy Imre polgármester felolvasta

a honvédelmi miniszter válaszát, melyet a város díszpolgárává történt megválasztásáról a közgyűlésből vett sürgőnyi értesítésre tegnap este táviratilag küldött Majorossy Imre polgármesterhez. A város legújabb díszpolgárának köszönete így hangzik:

Pécs szab. kir. város érdemesült polgármesterének

Budapestről.

A mai napon Pécs sz. kir. város közgyűlésén díszpolgárrá történt egyhangú megválasztásomért fogadja és sziveskedjék tolmácsolni a város igen tisztelt közönsége előtt is e váratlan megtisztelő kitüntetésért hálás szivemből fakadó legőszintébb köszönetemet.

Igen nagyra becsülöm tisztelt polgártársaim hazafias törekvéseim iránti elismerésének ezen megnyilvánulását és ha eddigelé is a város érdekeit tölem telhetőleg előmozdítani igyekeztem, ezt ezentul annyival is inkább kötelességemnek tartandom!

Isten áldása kísérje polgártársaim minden nemes és hazafias törekvését!

Br. Fejérváry Géza
honvédelmi miniszter.

Éljenzéssel vette tudomásul a honvédelmi miniszter táviratát a közgyűlés s valamint éljenzés hangzott fel akkor is, mikor a főispán ismét bejött a terembe és elfoglalta az elnöki széket. Következtek erre

a választások.

A főispán a kijelölő bizottságba felkérte Krasznay Mihályt, Szeredy Józsefet és Littke Józsefet; a közgyűlés pedig a polgármester ajánlatára Egry Józsefet, Schapringert Gusztávot és Kindl Józsefet választotta be a bizottságba.

A főispán a kijelölő bizottság működése tartamára a közgyűlést felfüggesztette. Mikor a kijelölések megtörténtek, tulajdonképen ekkor tért rá a közgyűlés a napirendnek ma első, különben pedig a tárgysorozat tizenegyedik pontjára: a választásokra.

A nyugdíjazás folytán megüresedett mérték-hitelesítő felügyelői állásra a kijelölő bizottság kijelölte Bonc Ferenc ellenőrt és Bencenleitner Nándor henteset.

Főispán: Elrendelem a névszerinti szavazást.

el élő szóval mindent, a mit magának édes, mondani akartam.

De a mit most akarok mondani, azt nem merem szemtől-szembe előadni. Hisz attól kell félnem, hogy e találkozásunk utolsó lenne.

Olvassa el, kérem, szeret ő szívével e levelet s ítéljen fölöttem elfogulatlanul.

Tudom, hogy szeretett, — hisz maga mondta s akarom hinni, hogy szeret most is, hisz én is az vagyok magával szemben, a ki voltam. Örültem a jövődő boldogságának, mely reánk vár. S most félek, remegek, mert nem tudhatom, vajjon nem veszitem-e el örökre magát, édes Margit, ki mindenem most már nekem.

Tegnap beszéltem kedves szüleivel. A maga kezét kértem tőlük. Ők szívesen beleegyeztek a házasságba — és mégis, én veszélyeztetve látom a mi boldogságunkat.

Édes atyja elejtett egy pár célzást a családomra, melyekből megértettem, hogy szülei abban a hitben élnek, hogy én az előkelő, gazdag Zaránd-familiából származom. Pedig csalódnak, édes Margit. Én nem születtem úrnak, sem gazdagnak.

Az én édes szüleim egyszerű, paraszti emberek, kik ott élnek Erdélyben s a két kezük munkájával keresik meg a kenyerüket. Sokszor hívtam őket magamhoz, de

Felkiáltások: Bonc Ferenc!

Főispán: A szabályzat értelmében elrendelendő a névszerinti szavazás.

A szavazatszedő küldöttségbe a főispán elnöknek Szeredy Józsefet, tagoknak Egry Józsefet és Kauffer Jenőt kérte fel, jegyzőnek pedig Tichy Ferenc első aljegyzőt rendelte ki.

A szavazás eredménye az lett, hogy beadatott 89 szavazat; ebből 77 szavazat Bonc Ferencre, 11 szavazat Bencenleitner Nándorra, egy szavazat pedig Aidinger Jánosra esett, a mi óriási derűtséget keltett. Maga Aidinger is nevette a sikerült áprilisi tréfát, hogy a képviselői mandátum helyett egy az ismeretlenség homályában kacagó jókedvű és — kétségen kívül szellemes — városatyja a mérték-hitelesítő felügyelői tisztséget szánja neki.

Igy tehát mérték-hitelesítő felügyelővé:

Bonc Ferenc szótöbbséggel megválasztottat.

Az így megüresedett mérték-hitelesítő ellenőri állásra a kijelölő bizottság Bencenleitner Nándort, Szalay Ferencet, Károly Ignácot és Konvalinka Károlyt jelölte, kikre ismét szavaztak.

Beadatott összesen 93 szavazat; ebből Bencenleitnerre 25, Károly Ignácra 33, Szalayra 28, Konvalinkára 6 szavazat esett és egy szavazólap üres volt. E szerint

Károly Ignác mérték-hitelesítő ellenőrré szótöbbséggel megválasztottat.

Végül a segédnegyedmesteri állás betöltése következett. Erre csak egy pályázó, Valaschek Péter volt s itt tehát nem volt szükség névszerinti szavazásra s így

Valaschek Péter segédnegyedmesterré egyhangulag megválasztottat.

A karzat is zsufolva volt eddig érdeklődőkkel, a kik most csakhamar széteszlottak. De a városatyák továbbra is nagy érdeklődéssel maradtak együtt, mert a következő pont ismét választás volt:

a közigazgatási bizottságba

egy új tag beválasztása. A főispán elrendelte a névszerinti szavazást, melynek eredménye lett, hogy 79 szavazat adatott be, melyből Pleininger Ferenc lapunk felelős szerkesztője 65 és Ladányi Sándor 14 szavazatot kapott.

Igy tehát Pleininger Ferenc a közigazgatási bizottságba szótöbbséggel beválasztottat, mit a közgyűlés éljenzéssel vett tudomásul,

ők már csak ott érzik jól magukat a faluban, a szénaitlatos réten.

Ezek az én szüleim. Paraszt emberek, édes Margit s parasztvér csergedez az én ereimben is. És én büszke vagyok erre. Mert tudom, hogy a mi vagyok, a magam erejéből, a magam emberségéből lettem. S mindenkinek büszkén mutatnám meg azt a jóságos paraszt asszonyt, az én édes anyámat.

És most mégis félek, remegek. Félek attól, hogy tán maguk, édes Margit, szégyelni fogják az én egyszerű szüleimet. Mit is szólna maga, édes, ahhoz, ha az az egyszerű, öreg parasztasszony megölelné magát s úgy fogadná egyszerű, őszinte szíveséggel:

— Hozta Isten, édes menyemasszony!

Pedig én azt akarom, hogy a ki engem szeret, az szeresse az én szegény szüleimet is. S nem tudnék olyan leányt venni feleségül, ki szégyelné az én édes anyám csókját.

Ezért irok én most magának, édes Margit. Tudja meg, ki, mi vagyok. Mutassa meg e levelemet kedves szüleinek is. S ha meg tudják nekem bocsátani azt a vétkeimet, hogy parasztnak születtem, — akkor, édes Margit, boldoggá fogom tenni, a milyen boldoggá csak férfi nőt tehet.

Isten önnel. Vajha ne kellene örökre bucsut vennem magától, ki mindenem nekem. Üdvözli igaz szívvél

Zaránd Miklós.

Főispán: A polgármester ur akar indítványt tenni!

Majorossy Imre polgármester indítványozza, hogy mivel a tárgysorozat 21-ik pontjánál névszerinti szavazás lesz szükségessé, a közgyűlés most tárgyalja e pontot, míg a városatyák elégséges számban vannak jelen.

A közgyűlés benne levén a szavazásokban, bele is nyugodott ebbe s Tróber Aladár dr. főjegyző előterjesztette a tanács jelentését az evang. református egyháznak

templom és paplak

Építésére a Förster-féle rétből 640 □öl terület adományozása tárgyában. A jelentés szerint, a közgyűlés a város tulajdonát képező, az Indóház-utca végén fekvő Förster-féle rétből a reform. egyháznak templom és paplak céljaira adományozza a jelzett területet. Ha ide építeni az egyház nem akarna, más célokra a területet fel nem használhatja s ha esetleg a telket eladná, árát más helyütt ugyancsak e célra szolgáló telek beszerzésére kell fordítania. Végül a reform. egyház ezzel mindenkorra ki van elégitve a város részéről ezen a téren.

A főispán elrendelvén a névszerinti szavazást, minden jelenvolt városatyja igennel szavazott, csak egy nem élt szavazati jogával. Így hát a közgyűlés a telek adományozást jóváhagyta.

Ezután a 16-ik tárgy következett: a Tanács előterjesztése az iparostanonc-iskolai bizottságnak három évre leendő megalakítása iránt. A javaslat szerint a közgyűlés a bizottságot husz tagból alakította meg, nemcsak városatyákat, de nem-képviselőket is beválasztván az iparostanonc-ügy iránt érdeklődők közül.

Ugyanigy alakították meg a szintén husz tagból álló kereskedő tanonciskolai-bizottságot is.

Következett a Tanács előterjesztése a pécsvárosi

muzeum és könyvtár

létesítésének elhatározása s a muzeum első felszerelésének beszerzése iránt.

A Tanács javasolja, hogy a muzeum eszméjének diadalra juttatása körül nagy érdemeket szerzett s a városi muzeum alapja javára régészeti kiállítást is rendezett Juhász László ügyvédől a régészeti kiállítás butorfelszereléseit 1200 forintért a város vegye meg. Muzeum-alapunk lévén pécsi nemzeti muzeum és könyvtár alapítására, mely ma 1758 frt 98 krajcárt tesz ki kamatostól, ezt az alapítvány értelmében felhasználhatjuk, ha a muzeum lé-

IV.

A tanácsoséknál nagy megütközést keltett ez a levél. Kezdték nem jó szemmel nézni Zarándot s talán el is ejtik örökre, ha Margitban nem lett volna hatalmas védője. A leány sirva kérte szüleit, hogy ne tegyék boldogtalanná. Ő szereti Zarándot most még jobban tán, mint előbb.

A tanácsos hamar megbékült. Sőt minél többször olvasta el Zaránd levelét, annál jobban megtetszett neki a férfi egyenes, becsületes eljárása. Az apa és leány aztán meg tudták nyerni a mamát is.

A tanácsos maga akart mindjárt irni Zarándnak, hogy jöjjön, de Margit még két napi halasztást kért. S mikor ennek okát kérdezték, halkan sugott valamit szüleinek.

És a szülők könyezve ölelték magukhoz leányukat, kinek olyan áldott jó, szerető szive van.

V.

— Ma délután epedve várja — hűséges Margitja.

Csak ennyi volt a levélben, a mit Zaránd hosszú, gyötrelmes három napi várakozás után Margittól kapott. Az első pillanatban nagyon megörült neki, de aztán az a gondolat kezdte bántani, hogy miért nem irt Margit mindjárt. Már-már azon gondolkozott, hogy el sem megy. De hiába, a szive csak üzte, hajtotta ahhoz a leányhoz.

tesítését kimondjuk. Ez összegből lenne a beszerzendő felszerelés kifizetendő, magát a régészeti tárgyakat Juhász László — tulajdonjogának fenntartása mellett — a muzeum részére átengedné, mindaddig, míg régészeti ásatások eszközésére lesz pénzalap s a gyűjteményhez hasonló másik régészeti kollekciónak beszerezhető lesz.

Záray Károly dr. felhívja a figyelmet némely stiláris hibákra. Mi köze a nemzetnek a pécsvárosi »nemzeti« muzeumhoz? Van már pécsi »nemzeti színház«; elégedjünk meg azzal.

Majorossy Imre polgármester ezt csak tollbotlásnak jelzi. Kéri, hogy a közgyűlés csak a városi muzeum létesítését mondja ki; lehet, hogy karöltve más tényezőkkel jön ugyanis létre a muzeum.

Bolgár Kálmán nem helyesli, hogy a muzeumnak ne legyen megadva már most a jellege. Igenis, városi muzeumot kell alkotni; az alapítvány is így szól s azt másképp felhasználni sem lehet. Hallja, hogy egyházmegyei muzeumot is szándékoznak alapítani. Ismerve püspökünk áldozatkészségét és jóakarátát a város iránt, bizonyára lehetne e két muzeumot egyesíteni. Nem indítványozza, csak kéri, hogy e téren minden lehető tegyen meg s hívjon össze minen rangu és társadalmi körű egyénekből értekezletet, hogy ez ügyet végre alaposan meg lehessen beszélni. Maguk a muzeumi egyesület alapszabályai is olyanok, hogy akár dunántúli muzeumra s nem a pécsvárosi muzeumra illenek rá. Több fontos dolgot kell még beható tárgyalás alá venni. Így szóló felakarja hívni a figyelmet Wiesner Rajmár féle gyűjteményekre is.

Majorossy Imre szerint eltérés nincs közte és a felszólaló között; az csak szebben adta elő azt, a mit ő előterjesztett. Ez idő szerint a muzeum létesítésének elvi kimondása szükséges. Tanulmányozta és tanulmányozni fogja az ügyet s bizonyára szűk körre nem lehet szabni a muzeumot. Lehet, hogy városi lesz; de be kell vonni a megyét is; célszerű lenne bevonni az egyházmegyei muzeumot is s így lehet, hogy alapítunk egy Szepessy-muzeumot. De el tovább nem odázhathatjuk az ügyet; ezért kéri a Tanács előterjesztésének elfogadását, kimondván a közgyűlés, hogy egy pécsvárosi muzeum létesítését kívánatosnak tartja.

Tróber Aladár dr. szerint nem ezt kell kimondani. Az alapító oklevél muzeum létesítéséről szól, tehát az alapítványt csak így lehet felhasználni.

Bolgár Kálmán most már ragaszkodik hozzá, hogy városi muzeum létesítése legyen kimondva. Mivel pedig ennek előkészítése időt

Kissé izgatottan haladt föl a lépcsőkön Zaránd, mikor tanácsosékhöz ért. Félta találkozástól.

Az inas bejelentette s Zarándnak feltűnt, hogy a máskor oly komoly, arisztokrata inas most oly mosolyogva nyitja ki előtte az ajtót.

Zaránd belépett a salonba. S a mit először látott, attól a bálványtól kicsordult a könye. Ott állt a szép Margit s két karjával átkarolva tartott két egyszerű paraszt embert.

Zaránd odarohant a leányhoz és úgy könyezve szólt:

— Te angyal! . . . aztán meg ahhoz a két öreghez fordult s úgy beszélt hozzájuk:

— Édes anyám, édes apám.

Margit meg mosolyogva szólt:

— Nem úgy Miklós! Most már édes apánk, édes anyánk.

S a leány odavonta magához azt a két egyszerű embert s megcsókolta azt a két durva, munkától kérges kezét.

A tanácsosék meg csak álltak s tán észre sem vették, hogy a nagy boldogságtól mint hull alá a könyük . . .

És ők még arra is gondoltak, hogy ezt a nagy, tiszta boldogságot elvetik maguktól.

Deér.

igényel a fentebb előadott véleménye szerint, kéri az ügynek a napirendről való levételét.

Erre felolvasták az alapítványi oklevelet, mely városi muzeumról szól.

Majorossy Imre polgármester: Hiszen városi lesz!

Záray Károly dr.: Városban lesz!

Majorossy Imre polgármester még egyszer kéri a Tanács előterjesztésének elfogadását, mire a főispán szavazásra bocsájtja a kérdést, hogy Bolgár Kálmán indítványa szerint levétesse-e az ügy a napirendről, vagy a közgyűlés a Tanács előterjesztését fogadja el.

A közgyűlés nagy többsége a Tanács előterjesztését fogadta el, így a pécsi muzeum létesítése kimondatott, felszerelésére az 1200 frt kiutalványoztatott a régi pécsvárosi muzeum-alapból s egyszersmind a közgyűlés Juhász László ügyvédnek a muzeum ügye körüli buzgó fáradozásaiért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A színházi szerződés.

A tanács előterjesztette jóváhagyás végett a színháznak október 1-től három évre Tiszay Dezső használatára való átengedése tárgyában kötött szerződést.

Perls Ármin dr. abbeli óhaját fejezi ki, hogy a közönség erkölcsi érzülete némi védelemben részesíttessék a divatos léha irányzat ellen, a mely már-már lehetlenné teszi a családokra nézve a színház látogatását. A legnagyobb veszedelmet ebben az ifjuságra nézve látja fenforogni, a melynek alig van már alkalma izlését és hazafias érzületét komolyabb irányu klasszikus vagy hazafias művek szemlélete által művelni és erősíteni, mert a nagy közönség csak a könnyebb fajta műveket kapván fel, természetesen az igazgatók is ezeket kultiválják. Módot és alkalmat kell tehát nyújtani az ifjuságnak nemesítő és hazafias művekben is gyönyörködhetni, ezt pedig ilyen irányu ifjusági előadások tartása által érhetjük el. Erre kellene tehát az igazgatót akár a szerződésben, akár a szinibizottság útján kötelezni.

Fekete Mihály tiszti főügyész ennek a kívánalomnak a szerződésbe való felvételét most már alig tartja lehetőnek, de bizza meg a közgyűlés a szinibizottságot, hogy ifjusági előadások rendezése iránt az igazgatóval meg egyezésre jusson, a mi — úgy hiszi — az igazgató részéről sem fog nehézségekbe ütközni.

A közgyűlés erre a színházi szerződést helybenhagyta s a szinibizottságot megbizta, hogy ifjusági előadások rendezése iránt a szükséges lépéseket tegye.

A Petrezselyem-forrás.

A Petrezselyem-forrás vezetéke a lehető legrosszabb állapotban lévén, a tanács javasolja, hogy a forrás foglaltassék s új vezetékkel ellátassék. Ezekhez a munkálatokhoz a város 2500 frttal járulna, a püspök pedig, a kit a forrásviz használata $\frac{2}{3}$ részben illet, viselné a mintegy 3700 frtot kitevő többi költséget. Mielőtt azonban ez megtörténne, szakértőkkel lenne a forrás megvizsgálendő s a munkálatok csak akkor veendők fogantatba, ha ezek konstatálják, hogy a forrás a foglalás után sincsen az inficiálás veszélyének kitéve.

A város gazdasági bizottsága, tekintettel arra, hogy a végleges vízmű létesítése külszöbön lévén s a vízszükséglet fedezése más-honnét tervezetvén, nem tartja célszerűnek most ezeket költeni olyan forrásra és vezetékre, mely a vízkérdés megoldása esetén fölöslegesnek bizonyulna. Azért a Petrezselyem-forrásnál tervezett munkálatok kivételét felfüggesztetni javasolja.

Vaszary Gyula rendőrfőkapitány a leg-sürgösebb intézkedést tartja szükségesnek, mert a vízkérdés végleges megoldásáig még sok idő telik el s addig a Petrezselyemforrás nélkülözhetlen. De bármiként oldassék meg a vízkérdés, olyan idő soha sem fog bekövetkezni, hogy ezt a forrást teljesen fölöslegesnek minősíthessük. Ha másra nem fordíthatnák

annak vize, mint locsolásra, akkor is kiszámíthatatlan ennek haszna a közegészségre. Azért azt indítványozza, hogy a forrás foglalása és új vezetékkel való ellátása minden további vizsgálat mellőzésével haladéknélkül fogantatassék.

Krasznay Miklós dr. utal Skoff tanárnak az orvosok és természettudósok kongresszusán általános elismeréssel találkozott munkájára, a mely kimutatja hogy a pécsi hegyi források, mint mélyről feltörő tiszta források, duzzaszthatók úgy, hogy az eső vizet nem engedjük lerohanni a hegyekről, hanem alkalmas ciszternákkal felfogjuk s ezzel annak a források táplálására való beszüremkedését elősegítjük. Ennek tanulmányozását ajánlja tehát a tanácsnak, mert a ciszterna-rendszer alkalmazásával a Petrezselyemforrást is sokkal dúsabbá tehetjük.

Polgármester megjegyzi, hogy a szakértők szerint a ciszterna-rendszer nálunk nem vezetne célhoz, mert hegységünkben nincsenek vízfogó rétegek. A Petrezselyem-forrás munkálataira nézve azonban elfogadja azok haladéktalan keresztülvitelét, mert arra a vízre csakugyan szükség van s a püspök is ajánlkozikván a költség nagyobb részének viselésére, nem volna ildomos dolog, ha a város kivonná magát alóla.

Littke József tekintettel arra, hogy a a végleges vízműre nézve rövid időn belül határozni kell, ezuttal nem akar ezrekre menő kiadásokba bocsátkozni. Ha addig is szükség van a vízre, akkor foglaljuk inkább a vízvezetékbe a bálicsi vizet, mely sokkal dúsabb s egyike a legjobb pécsi vizeknek.

Fekete Mihály előadja a Petrezselyem-forrás ügyének történetét. Annak vezetéke teljesen elromlott, minek folytán a város még a volt püspököt felkérte, hogy ennek helyreállítására nézve egyezzen meg a várossal. Így készült el a terv, melyhez a mostani püspök hozzájárult, annak létesítésére tehát a város erkölcsi obligóban van, de arra a vízre különben is mindig szükség lesz.

Cirer Elek dr. kijelenti, hogy a késedelem veszélylyel jár. A forrás és vezeték mostani állapotában nem maradhat, mert veszélyes a közegészségre: vagy el kell zárni, vagy haladéktalanul megcsinálni.

Erre a közgyűlés elhatározta, hogy a munkálat sürgősen vitessék keresztül.

Apróbb ügyek.

Az ezután következett ügyek már nem provokáltak nagyobb vitákat; felszólalás alig történt egynél-kettőnél. Így minden észrevétel nélkül tudomásul vették a balokányi uszodánál tervbe vett munkákra kiírt árlejtés, a püspökmalom lebontása iránt megtartott árverés s egy szántóföld haszonbérlete iránt megtartott árverés eredményét.

A Ráth-utca meghosszabbítását a szigetvárosi vásártérig kérelmezték az érdekeltek, de ezt a tanács függőben hagyatni javasolta a város általános szabályozási tervének elkészültéig.

Czirják Ignác a kérelmezett utcanyitást elrendeltetni indítványozza, mert a közgyűlés már a nyolcvanas években ily értelemben határozott.

A tanács javaslata fogadtatott el.

A rabszállítás eddigi közveszélyes és megbotránkozató módjának megszüntetésére az igazságügyi kormány késznek nyilatkozott egy rabszállító kocsit beszerezni, ha a város ad hozzá előfogatot, a miért mintegy 200 frtot fizetne a miniszter.

Záray Károly dr. ebbe nem megy bele, mert ez a városra mintegy 750 frt terhet róna s a városnak sem válik díszére, ha a rabszállító brunduzium ott terpeszkedik a városháza udvarán s ki-bejár a kapun. Ha az igazságügyi miniszter kocsikáztatni akarja a rabokat, szerezzen a maga költségén fogatot.

Vaszary Gyula indokoltnak tartja, ha a város is hoz erre a célra némi áldozatot, mert

a rabszállító kocsit rendőri célra is igénybe veheti. A kocsi azonban elhelyezhető lenne a városi majorban is, hogy szemet ne szúrjon a városháza udvarán.

Egry Béla dr. megnyugtatta Zárayt, hogy az ügyészség nem fogja oly sokszor igénybe venni az előfogatot, mert a vizsgálóbíró helyisége az ügyészségnél helyeztetvén el, a kocsin csak a végtárgyalásokra lesznek szállítandók a rabok.

A közgyűlés erre megszavazta a kért előfogatot olyképp, hogy a rabszállító kocsi a városi majorban lesz elhelyezendő.

Érdekes, mert jellemző volt a városi gazdálkodásra a tárgysorozat 31-ik pontja. A házipénztár folyó kiadásainak fedezésére a múlt évben 15000 frt előleg lett megszavazva függő kölcsönből olyképp, hogy az az év végéig visszatéríttessék. De hát csak 5000 frt lett visszatérítve. A még visszalevő s ég és föld közt lebegő 10.000 frtra nézve tehát a tanács fedezetül a helypénz és kövezetvám jövedelmének azt a többletét jelölte ki, a melylyel az az előirányzott bevételt meg fogja haladni.

A közgyűlés a jó reménységhez címzett ezt a fedezeti alapot el is fogadta.

A belügyminiszter a pálinkamérések záróórát korainak tartván, a nyári hónapokban a záró órát esti 8 órára kívánja megállapíttatni, mely kívánalomnak a közgyűlés meg is felelt.

A városi alkalmazottak nyugdíjszabályzata többrendbeli módosítást igényelvén, ezeket a közgyűlés a tanács javaslata szerint megszavazta. Nevezetesebb módosítások, hogy az özvegyek akkor is részesülnek ellátásban, ha a férjük 50 éves korán túl lépett házasságra; továbbá, hogy temetkezési járulék rendszerezett s a kegyurasági plébánia-templomok világi alkalmazottai (kántor, harangozó, templomszolga) szintén felvételtek a nyugdíj-kötelékbe.

A mezőgazdasági munkás segélyalap létesítése tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalásánál jánosi Engel J. felszólalt, hogy ezen szabályrendelet tárgyalása vétessék le a napirendről, hanem kinyomattassék és tanulmányozás után a jövő közgyűlésen tárgyalassék.

Tróber Aladár főjegyző fölvilágosítása után, mely szerint nálunk ez csak 60—80 mezei munkásra vonatkozhatik, a szabályrendeletet tárgyalta és egyhangulag elfogadta a közgyűlés.

A továbbképző felsőbb leányiskola szükségességét és az arra való pénz hiányát jelezvén a tanács előterjesztése, a közgyűlés az államsegély kérését határozta el.

A Ludovika-akadémia városi alapítványi helyére a tanács indítványára a közgyűlés Szommer Jenőt, Szommer J. vasuti főmérnök fiát, mint egyedüli folyamodót és a föltételeknek megfelelőt ajánlja.

A Dunagőzhajózási társulat kérelmére elhatározott a szabolcsi csendőrsnek a városi területen levő mánfai országút és környékének rendőri ellenőrzésének a belügyminiszteriumnál való kérelmezése.

Dekleva Vilmos árvaszéki ülnöknek nyugdíja 1200 frt évi fizetés és 25 évi szolgálat után 840 frtban állapított meg, miután nevezett munkaképtelensége a kiküldött bizottság által konstatáltatott.

Ezen pontnál Littke J. hangsúlyozta, hogy csak valóban munkaképtelen tisztviselők nyugdíjaztassanak, mert utóbb egy aktív és egy nyugdíjazott tisztikart fizet a város, amennyiben már van egy nyugdíjazott polgármesterünk, ki pompás egészségben van és nagyon is munkabíró és van egy tanácsnokunk Amerikában, aki ott többet dolgozik, mint itt hivatalnok korában.

Nyugdíjaztattak még Gergics Márton volt iskolafőlügyelő és Matkovics György II. oszt. rendőr.

A nagyszokói szőlőbirtokosok 600 frt

kértek, mely összeg a készített utvonal még fedezetlen költségeire kellett volna.

Hosszabb vita után nem szavazta meg a közgyűlés a kért összeget, hanem utasította a főkapitányt a hegyközség megalakítására, ki már két ízben is megkísérelte, ugyan eredménytelenül, ezt, de a most folyamatban levő eljárás eredményre vezetőnek látszik. A hegyközség megalakítása után minden ilyen utcsinálási ügy az autonóm hegyközség által lenne elintézendő.

Schwink Henrik fodrász abbéli kérelmének, hogy a városház épületében birt boltjának bérét havi részletekben fizethesse, helyt adott a közgyűlés, valamint tudomásul vette Pompár Géza irnok lemondását.

Lóhr Vilmos által Erzsébet királyné gyászos elhunyt alkalmából komponált zeneművet a város ki fogja adni s a befolyó összeget a létesítendő Erzsébet-alapra fordítja.

Hub István pécsi lakos kérelme helyiségeinek a jelenlegi helyen való további engedélyezése tárgyában egyhangulag elutasított.

Özvegy Szabiny Károlynénak a múlt év utolsó negyedére kért 30 frt kegydíjat megszavazta a közgyűlés.

Végül néhány törvényhatóság idejét mult átiratának tudomásul vétele után $\frac{3}{4}$ óraker főispán bezárta a tanácskozást.

A jövő rendes közgyűlés f. évi június 26 án d. e. 9 óraker fog megtartatni.

Hirek.

Pécs, 1899. ápril 25.

Adomák.

— A »Magyar Adomakincse«-ből. —

Albrecht kir. herceg és a kún ember.

Albrecht kir. herceg vonatot várt a karcagi állomáson. Az állomás kerítésén kívülről egy barna arcú kún könyökölt be, szájában a makrapipa, fejében a kis zsiros pörge kalap és nézegeti a fényes katona urakat.

Egyszer csak odalép hozzá Albrecht kir. herceg és így szólítja meg:

— Hány ember megvan a faluban?

A kún a legnagyobb flegmával felel:

— Megvan az mind, nem vezett el egy se.

— Azt kérdelem, hány lakosa van a faluának?

— Nem falu ez, hanem város, felel a kún rendületlenül.

— Hát hányan laknak a városban? Nem érti?

— Mit tudom én! Nem vagyok én pap.

Mire Albrecht kir. herceg türelmetlenül kiált:

— Maga tán nem is tudja, hogy kivel beszél? Én Albrecht főherceg vagyok.

Mire a kún szemire huzza a kalapot és így felel:

— Mán én arrul se tehetek.

Rút dolog a háboru.

Hogy milyen rút dolog a háboru, kézzel foghatóan bizonyította be 1780-ban az eperjesi minorita atyáknak egy Valentin nevű huszárkaplár. A páterek, miután jól tartották a kaplárt étellel, itallal, azt kívánták a bortól hevült katonától, hogy mutassa meg nekik színűl-szinre, milyen volt a porosz háboru? A kaplár minden szentre kérte a pátereket, hogy ezt ne kívánják tőle, mert rút dolog a háboru. De mikor a kíváncsi páterek csak annál jobban unszolták, felkötötte kardját, fejébe tette csákóját, azután kardot rántva, eleinte lassan vagdalkozni kezdett a mohón váró minoriták felé: Holblinks, Holbrechtz, rechtzumkerdaj, hajnarum, fajer, sapperment! Majd szörnyű sebesen hadonázott mindenfelé: potzhundert, tausend million, ke diablo, el-kora, alkora, elumi, kosthumi, avendo vedutto, viandra belle la person, battalions kare, strela jaszna, okuvana, parajhuvana, tüzes, láncos! és nemcsak derekasan elkardlapozta a mino-

ritákat, hanem összetört minden poharat, kanacsót, ablakot is. Mikor a minoriták panaszt tettek az ezredesnél, az ezredes kijelentette, hogy a kaplár nem bűnös, mert a háborut színűl-szinre, a mint a páterek kívánták, nem mutathatta meg másképen.

A Kemény Zsigmond szivarai.

Falk Miksa egyszer Kemény Zsigmondhoz ment, hogy elkísérje valami gyűlésre. Indulás előtt a báró egy pillantást vetett íróasztalára, melyen egynehány szivar hevert. Aztán bele-nyult a zsebébe, kivette szivartárcáját s a bennlevő havannákat oda rakta az asztalra a többihez.

Falk nem értette, hogy az erős dohánnyos Kemény szivar nélkül indul utnak.

— Ennek az a nyitja, magyarázta a báró, hogy inasom az én szivarjaimat szivja. De ha csak három-négy marad az asztalon, a szegény ember zsenirozza magát — nem mer elvenni belőle.

És aztán utközben látta el magát szivarral a jószívű nagy ember.

A szerző.

Tóth Kálmán a »Király házasság« vig-játékát adták először 1863 telén a Nemzeti Színházban. A költő estefelé barátaival előre áldomást ivott lakásán a darab sikerére. Hét óra tájt aztán jó kedvvel indultak a színházba. A lépcsőn lefelé haladó társaságnak Tóth Kálmán régi hű inasa, Pista világított a nagy karos gyertyatartóval.

— No Pista, nevetett a költő és egy bankót vett elő a zsebéből, gyere el ma te is a színházba, aztán ha hívnak engem, hát majd kiabálj te is.

Az első felvonás után tetszés zajával volt teli a színház. »Szerző! szerző! Tóth Kálmán!« hallatszott a teli ház minden zúgából. De egy stentori hang, lent, a kecskeméti páholyban, gyözedelmeskedett a többi ezer torkon; azt kiáltotta:

— Tekintetes ur! Tekintetes ur!

A löwenbund.

A középkori német löwenbundnak volt egy paródiája 1848-ban Erdélyben a szászoknál. Egynéhányszáz szebeni, medgyesi és szelindeki szász ifju, löwenbund néven fölfegyverkezve, az osztrák hadsereg és oláh lázadók mellett a magyarok ellen harcra kelt. Az első csatában azonban már vad futásnak iramodtak. A magyar huszárok egynéhányat elfogtak közülök és Bem elé vitték, közöttük vezérüket — egy öles termetű szász ifjat — is, ki annyira meg volt ijedve, hogy hangosan sirni kezdett.

Bem így vigasztalta:

— Weinye nyicht, Löwe, weinye nyicht, geh zu Haus, es geschicht dir nyix.

Deák Ferenc présháza.

Mikor már Schmerling és miniszterársai is érezték, hogy politikájuk a csőd szélén van, Deák Ferenc től megkérdezte egy bécsi német jó ismerőse és tisztelője: Meddig tarthat még ez az állapot?

— Messziről kell kezdenem, hogy erre a kérdésre válaszolhassak. — Volt nekem valami birtokom, azon egy domb és a dombon egy régi présház; vén, rozoga épület; düledezett, általában igen siralmas állapotban levő. Mivel a birtokot el akartam adni, az új présház költségeit pedig szerettem volna megtakarítani, hát fölkértem egy építőmestert, hogy vizsgálja meg a présházat: össze lehet-e valamelyest tatarozni és ha igen: hát meddig bírhatja ki? Az építőmester megvizsgálta a dolgot és a mikor aztán kérdezősködtem fölöle, azt mondotta: »Hát összetatarozni össze lehet és egy, két vagy talán három eszten-deig ki is bírhatja; de viharok nem szabad érnie.«

A Schmerlingék présházát 1866-ban aztán el is érte a vihar.

Báró Eötvös József és az angol.

Báró Eötvös József 1836—37-ben bejárta Franciaországot és Angliát. Mikor Lon-

donból visszatért a kontinensre, a Dover és Calais között a Manche-csatornát (Pas-de-Calais) járó gőzhajón egy angol utas előtt megszállta Franciaországot.

— La France est sublime! (Franciaország főséges!) kiáltott lelkesen.

— Du sublime au ridicule il n'y a qu'un pas! (A főségestől a nevetségesig csak egy lépés!) vágott vissza az angol élesen.

— Le pas de Calais, monsieur, szolt nyomban Eötvös, magyar létere kitünő szójátékot csinálva a pas (lépés) s a Pas-de-Calais (a Franciaországot és Angolországot elválasztó Manche-csatorna) szóból.

Az angol erre, a hagyomány szerint, tüstént párbajra hívta Eötvöst, ki meg is verekedett vele. Ez azonban mende-monda. Csak a szójáték valóság.

Báró Eötvös Lóránd elbeszélése.

Napirend 1899. április hó 26-án.

Naptár: szerda, április 26. — Róm. kath.: Kilit. — Prot.: Arisztark. — Görög-kel.: (ápr. 14.) Tibor. — Zsidó: Ijar 16. — Nap két 4 óra 55 perckor; nyugszik 7 óra 3 perckor. — Hold két 8 óra 49 perckor este; nyugszik 5 óra 3 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, helyenkint eső.

A keresk. ifjúsági kaszinó estélye tagjai számára saját helyiségében este 8 órakor.

— **(Buza szentelés.)** Ma reggel tartották meg a katolikus hívők a szokásos évi »buzaszentelő« körmenetet. A körmenetben — melyet a hívők nagy serege követett — részt vettek: Spiesz János kanonok vezetése alatt, Pozsgai József, Szeredi József, Hanny Gábor és Walter Antal kanonokok; Döbrössi Alajos címzetes kanonok, a szt. Ferenczendi szerzetesek, a »Miasszonyunk« zárda növendékei, az elemi, polgári leányiskola, a papnövelde noviciusai, a főgymnásiumi tanuló ifjúság és az elemi fiúiskola növendékei. A menet reggel 8 órakor indult a székesegyházból a Makáralji dűlőig, a hol Spiesz János kanonok, a földet — melyből néhány centiméternyire már kibujt a buza halvány zöldje — megszentelte, az ég áldását kérve gazdáink idej termésére. Aztán ájtatos ima, buzgó ének közepette vonult vissza a körmenet a székesegyházba, a hol ünnepi misét hallgattak.

— **(Rendjelviselési engedélyek.)** A király megengedte, hogy *Nemeyei Akos*, a belyei főhercegi uradalom igazgatója, a királyi porosz korona-rend II. osztályát, — *Torkos Ágost* uradalmi felügyelő, a királyi porosz korona-rend III. osztályát és *Weinelt Károly* uradalmi főerdész, a királyi porosz vörössas-rend IV. osztályát elfogadassák és viselhessék.

— **(Halálozás.)** Vanicsek Józsefné szül. Klombauer Paula f. évi április hó 25-én reggeli fél egy órakor 41 éves korában hirtelen elhalt. Temetése f. hó 26-án lesz délután 4 órakor a Scitovszky-tér 6. számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe. A gyászmise f. hó 27-én reggeli 8 órakor tartatik a székesegyházban.

— **(Pályázat alapítványi helyre.)** *Trixler* Károly alispán pályázatot hirdetett a Baranyavármegye közönsége által létesített »Baranyavármegye honvéd főreáliskolai és Ludovika akadémiai alapítvány«-nak ez évben a honvéd főreáliskolában betöltendő egy ingyenes tanuló helyére. Pályázatra jogosult minden baranyavármegyei illetőségű tisztviselő gyermeke, a kezelő és segédzsemetelést sem kivéve. A pályázati határidő folyó évi május hó 15-én jár le.

— **(Az erdészeti bizottság ülése.)** A baranyavármegyei erdészeti bizottság folyó hó 27-én (csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart a vármegyei házában, mely alkalommal folyó ügyeket intéznek el.

— **(Elbocsátás a honvédség kötelékéből.)** *Bruckmann* János pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli tartalékos állatorvos, a szolgálati kötelezettség teljesítése után, saját

kérelmére, viselt tisztviselői rangjának megtartása nélkül, elbocsátott.

— **(Veszedelemes játék.)** Néhány suhanc tegnap délután a szigeti külvárosban azzal töltötte idejét, hogy parittyával verebekre lövöldöztek. Egy ilyen parittyakő célt tévesztett, s repülés közben az éppen iskolából hazatérő Neumann Annát találta fején. Szerencsére nagyobb baj nem történt, a parittyázó suhancot, Mágocsi Jánost mindemellett feljelentették a rendőrségnél.

— **(Veszett kutya.)** Van már ovórendszabály, miniszteri rendelet és isten tudja hány féle irott malaszt, mely mind a veszett kutyákkal foglalkozik. Ez azonban úgy látszik nem akadályozza a veszett kutyák szaporodását. Kökényen történt a napokban, hogy Weimár Emánuel odaváló lakos udvarába, egy lompos szőrű kóbor kutya tévedt be, melyet Weimar egyik cselédje meglátva, agyonlőtt. Az állatorvosi boncolás kiderítette, hogy a kutya veszett volt.

— **(Végzetes verekedés.)** *Horváth* Mihály udvardi lakos Bozsánovits Ivónál volt kocsis, a hol *Korom* György ottani béreslegényével összeveszett, miközben Korom egy rézvégű bottal úgy fejbe vágta Horváthot, hogy az eszméletlenül összerogyott. Az orvosi vizsgálat megejtése végett *Trixler* Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott, ahol konstataulta, hogy Horváth Mihály — ki azóta látó és halló képességét is elvesztette — az ütés következtében súlyos agyrázkódást szenvedett, úgy, hogy életben maradásához alig van remény. *Korom* Györgyöt — ki különben is rettegett »falu rossza«, a csendőrség letartóztatta s átadta a pécsi kir. ügyészségnek.

— **(Névmagyarosítás.)** *Abeles* Simon (József) tamási illetőségű, budapesti lakos, vezetéknevét — belügyminiszteri engedéllyel — Adorjánra magyarosította.

— **(Halálos végű baleset.)** *Fodor* Gyula nagymányoki lakos a napokban egylovas kocsijával sietve haladt az országuton Majos község felé, s a mint a község alatt levő átereszen áthajtott, egyszerre a ló megugrott és a kocsit hirtelen elfordította úgy hogy annak rudja az éppen arra menő *Schneider* Konrád győrei lakost elütötte. *Schneider* oly súlyos sérülést szenvedett, hogy ennek következtében nagy kínok között meghalt.

— **(Mérget ivott.)** Méreggel akarta magát elpusztítani *Szöke* Ferencné szül. *Takács* Terézia 21 éves szép menyecske, a mérreg azonban nem volt elég sok, így aztán még élve beszállították a szegzárdi Ferenc-kórházba, hol ápolás alá vették. A kacér természetű asszony azért akarta életét méreggel kioltani, mert nem szerette azt az embert, a kinek az oltár előtt megesküdött, hogy mindig igaz és hű lesz hozzá. Esküjét azonban megszegte s ez zavarta meg azután annyira, hogy kihajította a méregpoharat.

— **(Férjgyilkos.)** Borzalmas gyilkosság történt a Gindli családhoz tartozó kistengeliczi szőlő-hegyen, a hol *Gazdag* Jánosné szül. *Tóth* Katalin, a vele rossz viszonyban élő férjének élete ellen tört. Az asszony ugyanis már többször gyermekei előtt is kijelentette, hogy férjét megöli. Gyilkos szándékát egyik éjjel most véghez is vitte, midőn a mélyen alvó *Gazdag* Jánosnak nyakát egy éles konyhakéssel átmetszette, melyet már este előre elkészített. A gyilkos asszony megborzadva tettetől megugrott, de a csendőrök elfogták s most már a szegzárdi kir. ügyészség börtönében várja méltó büntetését.

— **(Sötét bűn)** *Krausz* Anna Mária kaposszekcsői leányzó több év óta szolgált mint cseléd, *Stein* Henrik tófti kereskedőnél. A kereskedő fia szemet vetett a csinos leányra, az is megkedvelte az ifiurat és szerelmi viszony fejlődött közöttük. Mikor a szerelemnek már gyümölcse is kezdett mutatkozni, a leány kedvese ajánlatára elhatározta, hogy a tilos szerelem gyümölcsét elpusztítja. Elment Gerényesre *Scheffer* Anna nevű mostohatestvéré-

hez, kitől tanácsot kért. Az *Szemelrott* Erzsébet nagyághi szülésznőhöz utasította s ez adott is a leánynak varázsszereket, a mik megszábadították tilos szerelme gyümölcsétől, de az alkalmazott szerektől olyan rosszul lett, hogy most élet s halál között van. A mágocsi és sásdi csendőrség elfogta a bűnösöket és azok most a sásdi járásbírósnál várják büntetésüket.

— **(Találtatott.)** Tegnap délelőtt a belvárosban egy zálogcédulát találtak. Az igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átvetheti.

— **(Elütötte a kocsit.)** *Hirci* József pécsi lakos magánzót, a király-utcán tegnap délelőtt Pölöskei József fuvaros ki Sohr Sándornál szolgál, kocsijával elütötte. *Hircinek* azonban szerencsére néhány csekélyebb horzsoláson kívül más baja nem történt. A vigyázatlan kocsis ellen megtették a szükséges lépéseket.

— **(Csendháborítók.)** Erősen panaszkodnak az udvardiak, hogy a községben nem lehet aludni. Annyi a duhaj legény a faluban, a ki mind azzal szórakozik éjnek idején, hogy némely macskazenék és ablakbeverésekkel háborgatják az éjjeli csendet. Mint a panaszló jelentés mondja, Udvardon »vademberek« laknak. A főszolgabírói hivatal megtette a szükséges intézkedéseket a duhaj legények megfékezésére.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A »Fehérkereszt egylet« kaposvári fiókegyletének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogyvármegyében a kádarkuti anyakönyvi kerületbe Nagy Dezső körjegyzőt a telekibe Dömötör Kálmán körjegyzőt anyakönyvvezetőkké, továbbá a mocsoládiba Horváth György s. jegyzőt, a drávafo-kiba Garzó Pál s. jegyzőt, a porrogiba Fekete Endre s. jegyzőt, a berzenzeibe Babits Sándor s. jegyzőt, a kisbáriba Bene Gézát, végül a szennaiba Simonovics Elek s. jegyzőt anyakönyvvezető helyetteseké nevezte ki s a kádarkuti és teleki anyakönyvvezetőket, valamint a mocsoládi anyakönyvvezető helyettesét a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Elveszett.)** A belvárosban tegnap egy kisebb csomó kulcs, köztük egy Wertheim szekrény kulcs is elveszett. A becsületes megtaláló kéri a kulcsokat öt forint jutalom ellenében a rendőrségnek átadni.

— **(Furcsa fogadás.)** Nagy Pál és Szentgyörgyi János dunaföldvári legények, jókedvűen azon versenyeztek, hogy melyikük tud több pálinkát inni. A mikor már meglehetősen ittas állapotban voltak, Nagy Pál azt a fogadást tette, hogy addig el nem megy a korcsmából, a míg a vendéglős összes pálinkakészletét meg nem issza. A virtusból azonban hamarosan kifogyott, mert alig hogy néhány deciliterrel lehajtott, hirtelen rosszul lett és alig tudták életre ébreszteni. Most már túl van a veszélyen, de aligha fog még egyszer ily veszedelmes fogadást tenni.

— **(Tolvaj cselédek.)** Már hónapok óta észlelte Vargha János sár-szent-lőrinci földbirtokos, hogy valaki egyre dézsmálgatja a magtárban a zabot és a kukoricát. A csendőrség most aztán kinyomozta a tettest, a ki nem volt más, mint a földbirtokos Müller József nevű szolgálója, a ki gazdájától más két társával apránként 18 ft ára zabot és kukoricát emelt el. A lopott zabot és kukoricát potom áron eladták Klajdán Ádám, Klajdán János, Schleining Károly, Gözsy Pál és Erdős Márton sár-szent-lőrinci lakosoknak, a kik e miatt természetesen szintén bajba kerülnek.

— **(Tűzveszélyes gyufa.)** Egy újfajta gyufa kezd forgalomba jönni, melynek terjesztését tűzveszélyes tulajdonságánál fogva félelemmel kell fogadnunk. E gyufa impregnált papírszalakra kombinált svéd gyufa volna s

azon egyedüli előnye, hogy csak saját dobozán gyűjthető, azon rossz tulajdonsággal azonban, hogy a meggyuladt papírszál — eldobva is teljesen végig ég, akár a földre esik is s ott hol kellő óvatosság hiányzik, különösen faluhelyeken a csűrök és kazalok körül, a gyula könnyen válhatik tüzesetek okozóivá. »A Tűzoltók Közlönye« emeli e kifogásokat az újfajta papirgyufa ellen s tagadhatatlan, hogy a kifogások sok alappal bírnak.

— **(Tolvaj molnárség.)** Bauer testvérek kölesdi malmában már napok óta tűnnek el a zsák buzák. A gyanu Ács István molnárségét terhelte, a mi alapos is volt. Egy éjjel ugyanis meglesték, a mint Ács átadta a zsákba rakott buzát Bencze János igen jómódu gazdának, ki azokat portájára vitte. Másnap mindkettőjüket kihallgatták s rövid tagadás után be is vallották tettüket. A csendőrség átadta őket a járásbírósnak.

— **(Gyújtogató koldus.)** Hollerbach János székédi lakostól a napokban egy Benedek Péter Lukács nevű koldus éjjeli szállást kért. A gazda a koldust a padláson szállásolta el. Ugy éjjel tájban aztán, hatalmas lángnyelvek csapódtak fel a háztetőről s nem sokára megkondult a vészharang is. Hollerbach János házának teteje gyuladt ki, a melytől nem sokára a pajta, majd a jégverem is tüzet fogott s rövid idő alatt a lángok martaléka lett. A tüzet a padláson alvó koldus okozta, ki pipázott s egy a pipából kihullott szikrától lángot fogott a padláson felrakott szalma. Benedek Péter Lukács is csak akkor vette már észre a tüzet, midőn már a ruhája és csizmája is lángot fogtak. A vigyázatlan koldust feljelentették a bíróságnál.

— **(Tolvaj a boltban.)** Dárdán történt a napokban, hogy Schillinger Mór ottani szatócsnak a boltjába egy elzüllött külsejű ember tévedt, a ki pálinkát kért. Mikor megitta a szeszt, egy huszfillérest nyújtott át a szatócsnak, ki kihuzva az áruasztal fiókját vissza akart adni a pénzből. Ezt a pillanatot felhasználta a tolvaj, s megragadva a szatócs kezét, kirántotta a fiókot a benne volt hat forinttal együtt és futásnak eredt. A szatócs egy darabig üldözte a tolvajt, de nem tudta elfogni. Az ismeretlen egyént most megyszerte körözik. Csodálatos, hogy ezzel a lopással is nem a hirhedtté vált König Kovács Istvánt gyanúsítják.

— **(Görbe ut a boldogsághoz.)** Egy szerelmes pár szökéséről beszélnek most egyik szomszédos községben az illetékes helyen. Ez az illetékes hely pedig nem más, mint a rendőrség, a hová az ügy került. Ugyanis egy jó házból való fiatal ember, ki legutóbb Eszéken volt, beleszeretett egy ottani kereskedő leányába és minden hosszas előkészület nélkül megszöktette a kis angyalt. A szép leányt szülei nem akarták a fiatal emberhez adni s ezért fordultak a szökéshez. A szülők persze feljelentést tettek a fiatal ember ellen, hanem a leány annyira ragaszkodik a szerelmeséhez, hogy az elválásról nem akar tudni sem s ha a szerelmi történetnek lesz is folytatása, az nem a rendőrségnél fog megtörténni. Ugyanis a rendőrség tudósította a szülőket, hogy ne — izéljenek, hanem egyezzenek bele és adják oda a leányt a fiatal embernek.

— **(Tolvaj-banda.)** Egy fiatal suhancokból álló tolvaj-bandát csipett el a dombóvári csendőrség, kik nagyobb részt értékes rézbográcokra utaztak, mert akadt egy jó ember, ki a lopott holmikát beváltotta tőlük, a mi pedig természetes olcsó pénz. Wurm Lipót dombóvári lakos néhány nap előtt azzal a panaszszal fordult az ottani csendőrséghez, hogy egy nagy mosó bográcsa eltűnt. A csendőrség a tolvajt Törő Mihály személyében elcsipte. Erre a hirre többen jelentek meg a csendőrségnél, valamennyi egy és ugyanazon panaszszal állt elő.

— Ellopták a nagy rézbográcot.

A tolvajlást Törő Mihály, Törő János,

Kovács Mihály és János követték el. A tolvajok legfiatalabbja 14, legöregebbje 17 esztendő. A lopott bográcsokat összeverték és mint ócska rezet eladták Hermann Henrik dombóvári ócska vas-kereskedőnek. A fiatal sereg legutóbb nem riadt vissza már a vakmerőbb lopásoktól sem. Így pénteken az ujdombóvári vasuti állomásról majdnem száz kilogram vasat és 3 kgr. rezet loptak, a melyet szintén régi orgazdájuk Herman Henrik vásárolt meg tőlük néhány hatosért. A tetteseket elfogták, Hermann Henriket pedig orgazdaság miatt jelentették föl a bíróságnak.

— **(Fiatal szélhámos.)** A paksi rendőrség egy fiatal szélhámost tartóztatott le, a kinek fiatal kora dacára meglehetősen viharos és sötét multja van. Ez a szélhámos Bolonyi János fővárosi kereskedőnek 25 éves János nevű fia, a ki legutóbb Bécsben volt mint kereskedelmi gyakornok alkalmazva. Ifjú Bolonyi János még a tél folyamán egyik bécsi banknál Mannweit Henrik bécsi cég által kiállított két kötelezést akart leszámíttatni, melyek összesen ezer forintról szóltak. A bank kiderítette, hogy a kötelezők hamisak. Bolonyi nesztét véve a dolognak, megszökött. Erre a bécsi rendőrség értesítette a dologról a budapesti főkapitányságot. A fővárosi rendőrség megindította a nyomozást és elrendelte a fiatal csaló köröztesét. A napokban Paksról az ottani rendőrségtől távirat érkezett, a melyben el van mondva, hogy a városban egy Béli Károly nevű fővárosi rendőrfogalmazó gyanus magaviselésével kelt feltűnést. A csaló megtudván, hogy a rendőrség ellene információt kér, meg akart ugrani, de elfogták és kiderült róla, hogy a csaláson kívül számoslopás büntetése.

— **(Szent-György napja.)** Tegnap volt a mezőgazdasági határnak, a tavaszi szegődések kezdete, abból az időből, mikor még nem volt szocializmus, de volt patriarkalizmus. A kisbéres beállt Szt.-György-naptól Szt.-Mihály-napig, az öreg béres Szt.-Györgytől Szt.-Györgyig. S ha ezen a napon kalaplevéve hivatalosan beállit a gazdájához, a gazda tisztában volt, hogy mi fog következni: vagy elszegődik egy további esztendőre, vagy nagy tisztességtudással kijelenti, hogy mindenképen jól megy a dolga, rossz ember lenne, ha jobbat kívánna, de a feleségének elvette az Isten az eszét, az sehogy sem akar maradni. A gazda úgy tesz, mintha hinné, kiadja a bennlevőt pénzben és kommencióban, néha egy pohár bort tölt, néha kezet is ad — ki milyen szolga volt és hogyan érdemli. Aztán hosszú sor szekér indul a nagy népes majorokból a világ minden tája felé, a gazda költözteti a cselédjeit; dagadó vánkosok közt borzas gyermekek kandikálnak ki a szekérderekből, a keresztutaknál van nagy bucsuzás, a csárdánál hangos áldomás, mely néha tovább tart, mint számították. Két gazdát busit az ilyen eset: a régi nem tudja mire vélni a lovai késedelmét, melyek csak reggel felé kerülnek haza, az új éjnek idején elunja a várást és morogva fekszik le. Ám másnap hajnalban munkában találja a jövevényeket s a szent-györgy-napi kirugas nem jön szóba többé. Szent-György-napjáról mindazáltal gyakran beszél még a gazda a cselédjeivel, mikor az időjárást találgatják. »Ahány nappal megszólal a béka Szent-György előtt, annyi napig hallgat utána«, így tartja a mezei közmondás s ez ennyit tesz, hogy ahány szép nap volt Szent-György előtt, annyi esős nap következik rá — esőben t. i. hallgat a béka. Mivel pedig az idén Szent-György-napja előtt nem sok szép napunk volt, ha a közmondás igaz: kifogástalan és szép májusra van kilátásunk.

— **(Miniszter akart lenni.)** Szegszárdon folyó hó 18-án Nagy János megtöbolyodott. Nagyzási hóhortjában már néhány levelet intézett a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez és a pápához, melyekben a miniszteri és pápai vizsgálat tételére engedélyért

folyamodik. Beszállították a »Ferenc« kórházba.

— **(Fejedelmek szerelmi házasságai.)** A mindig jókedvű és Angliában oly népszerű cambridgei herceg 80-ik születésnapja alkalmából megemlékeztek ennek szerelmi regényéről, mely hosszú küzdelmek után morganatikus házassággal végződött. A herceg fiatal éveiben egyike volt Anglia legszebb férfijának és egy darabig ifju unokanővére, Viktória hercegnő kezére volt kilátása, mignem megjelent Albert herceg, aki őt a nyeregből kiűtötte. A herceg erre rajongó lelke egész szenvedélyével egy szép fiatal színésznőbe, miss Farebrotherbe szeretett, akit, bárhogyan ellenezte is ezt családja, végre nejevé is tett. A cambridgei herceg nővére a nemrég elhunyt Teck hercegné volt, akiről kevesen tudják, hogy egy württembergi herceg morganatikus házasságából származott. A balkézről házasságok közt a legismertebbek egyike az, melyet Oszkár svéd herceg Munck Ezaa udvarhölgygyel kötött. Konstantin orosz nagyherceg, I. Sándor cár fivére, még trónöröklési igényéről is lemondott, hogy egy alacsony származású, de annál szebb lengyel nőt nejevé tehesse. Mihály nagyherceg se rangjának megfelelőleg házasodott, a mikor elvette Torley grófnőt, ki maga is Miklós nassauai herceg és Puskin orosz költő leányának morganatikus házasságából származott. Henrik főherceg a polgári származású Hoffmann kisasszonyt vette nőül, kit később emeltek bárónői rangra. Henrik hesseni herceg Jensen író bájos leányának ajándékozta szivét balkézre. Ernő szász-meiningen herceget Milena Hezik horvát énekesnő csábitotta el. Ernő herceg házassági tervét atyja, akinek a harmadik felesége szintén színésznő volt, azonnal jóváhagyta, Henrik hercegnek rokonai nagyon sok akadályt támasztottak és végre is csak azzal a feltétellel egyeztek bele a házasságba, hogy a herceg nem fog a komédiásnővel Hessen hercegség területén élni. Henrik bajor herceg Wallersee bárónő kedvéért mondott le előjogairól, György anhalti herceg Rheina grófnőt vette el, Frigyes Waldek hercege Falkner bárónőt, Frigyes Albert porosz herceg pedig az érdekes Rauch kisasszonyt. Viktória királynő elhunyt veje, Henrik battenbergi herceg is morganatikus házasságából származott és uralkodó házaknak még nagyon sok ilyen tagját lehetne felsorolni, akik morganatikus házasságokat kötöttek.

— **(A táncosnők sztrájkja.)** A nagy belga bányász-sztrájk idején szinte eltűnik az a sztrájk, a mely a minap volt Marseille városában. Pedig a marseillei sztrájk, bár kisebb mértékű, sok tekintetben érdekesebb a belga sztrájknál, a mely ezer és ezer emberrel tétette le a kalapácsot. A marseillei színházban ugyanis a táncosnők sztrájkoltak. Nagy plakátok napokon át hirdették, hogy a színre kerülő operett második és harmadik felvonásában nagy balett-betét lesz. S mikor a második felvonás véget ért, de egy csöpp balettet sem láttak az emberek, a nézőtérén halk mormogás hallatszott, de csakhamar helyre áll a nyugalom és mindenki bizalommal várta a harmadik felvonást. Már ez is közel járt a végéhez és balett mégsem volt. Ekkor irtózatoss nagy zavar és lármá keletkezett. Az emberek fölgráhtak helyeikről és fenyegetőzve a balettet követelték. A rendező végre kijelentette, hogy különféle okból nem lehet a balettet előadni és azért elnézést kért. Ez a nyilatkozat csak növelte a színház közönségének haragját és a helyzet olyan veszedelmessé változott, hogy a rendőrség kénytelen volt az előadást félbeszakítani. Néhány zajongót le is tartóztatott. Az utcán nagy tömeg gyűlt össze és a város békés polgárai, a kik már nyugalomra tértek, megijedtek, hogy lázadás keletkezett. Csak nagy nehezen állott helyre a rend, melyet — mint később kiderült — a táncosnők sztrájkja zavart meg. A táncosnők ugyanis kétszáz frank havi fizetést kértek, de az igazgatóság csak husz frankot

kinált. A táncosnők ezért sztrájkoltak, a balett ezért maradt el és azért volt azon az éjszaka olyan lármás Marseille városa.

— (Hivatlan éjjeli vendég.)

A napokban éjtél után egy a sok ivás következtében alakjából egészen kivetkőzött kölesdi ember állított be Csiba Lajos kölesdi lakos házába. Az egész házban nem volt más, mint a ház urnője és a két cseléd. A részeg ember botorkálására felebredt Csibáné s kitekintett az ablakon, mely a folyosóra nyílik. Képzelted iedtsége, midőn a torzonborz idegent meglátta. De az éjjeli tolakodó mitsem adva arra, hogy meglátták, bement a konyhába s ott még gyufát kért. Ez alatt az ijedség következtében lélekjelenlétét el nem vesztő ház urnője kizárta az utcára nyíló ablakot és az épen arra menő két férfit felkérte a hivatlan vendég eltávolítására, kik ezt készségesen meg is tették. Mivel Drenner János, mert ő volt a látogató, a szép szóra nem hallgatott, úgy vonszolták ki a házból. A feljelentés megtörtént s remélhető, hogy ezen csendháborításért ugyancsak méltó büntetést fog rámérni a járásbiróság,

— (Elemelt bunda.) Aroszbik József szegzárdi gyolcsos kocsijáról a legutóbb tartott bátai vásár alkalmával ellopták a bundáját. A csendőrség a lopásról tudomást véve, csakhamar kiderítette Husti András dunaszekcsői lakos személyében a bundatolvajt, a ki azzal védekezett, hogy ittas állapotban követte el tettét.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. április 25. reggeli 7 óraker.

Barometer (redukált) = mm. 63.0 (súlyedő.)

Hőmérsék = 7.6 °C

> maximuma: 15.0 °C

> minimuma: 4.0 °C

Párhányomás: 5.0 mm.

Relatív nedvesség: 64

Felhőzet: ☉ E. 2.

Szélirány s erő: —

Csapadék 24 órai: —

Szeles, hűvös, borulás.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

Magyar anekdotakincs.*)

Ezer esztendő humorja, jókedve, vidámsága mosolyog ránk abból a hatalmas gyűjteményből, amelyet Tóth Béla állított össze s amely most jelenik meg Singer és Wolfnerék kiadásában. Nem valami közönséges adomátár ez, amilyent olcsó tákolmányokban ponyván árulnak: uri magyar izlés gyűjtötte egybe a nagy vállalatba, a mely mintegy 120 nyomtatott ivre terjed, körülbelül nyolcszáz képpel.

A magyar anekdotakincsben együtt van mind az a tömörked tréfa, adoma, szikrázó ötlet, jóízű történet, csattanós, velős epizód, amit a magyarság ezer hosszú esztendőn át jókedvében pipaszó mellett, borközi állapotban vagy csaták hevében magából teremtett. Azt lehetne mondani, hogy ez a magyarság története vidám képekben s így nagyon fontos tudományos munka. De olyan tudomány van benne, amely egy ritka erénnyel ékes: megkacagtat minket, fölvidít, mosolyra készít. Anekdotázó nép vagyunk, mondja maga a szerző, minden ötletünk, minden vidámságunk és bölcsességünk el van raktárolva ezekben a rövid, velős, csattanós történetekben. Aki azokat így finom izléssel megválogatva összegyűjtötte, az a magyar nép bölcsességének és humorjának lexikonját írta meg. Minő bölcséges anyag kínálkozott Tóth Bélának Ár-

*) Gyűjtötte Tóth Béla. Öt kötet. Ára füzve 12 frt. Diszkrétésben 16 frt. — Megrendelhető 1 frtos havi részletekben való törlesztésre is. — Kiadja Singer és Wolfner Budapesten.

pádtól Beöthy Aldsiig! Minő szemenszedett sorozata olyan ötleteknek, tréfáknak kurta históriáknak, amelyek jobban jellemzik a magyar embert a legtudósabb néprajznál vagy történelemnél.

Az anekdotakincs megérdemli a kincs nevet. Vele is úgy voltunk eddig, mint egyéb kincseinkkel. Sejtettük, hogy megvan valahol, de nem akadt senki, aki diszesen egybegyűjtötte volna. Tóth Béla tehát olyan munkát végzett, amelyre eddig nem volt eset irodalmunkban. Okosan, finom érzékkel válogatta meg anekdotáit, mind kitünő, mind jellemző, a legtöbbje jóízű mosolyt csal az ajkunkra. De igen bölcsen kivetett belőle minden trágárságot, ketértelmű sikamlósságot, vastag elemet. Csak ilyen okos megválogatás által lett igazán kincscsé ez a temérdek füzet.

A sirva vigadó magyarnak kedélyvilága nyílik meg előttünk s míg a sok tréfán és mulatságos epizódon elmosolyodunk, megizleljük egyben a magyar zamatosságát, a magától támadt, mesterségesen nem komponálható anekdota szeszét s telődülünk tőle, mert az élet verőfényes oldalát pillantjuk meg hirtelenül a rideg hétköznapi életfolyás közepette. Lelki patika ez a négy kötet, nem szabad hiányzania semmi magyar könyvesasztalról.

Tóth Bélát ezért az új munkáért a régi dicséret illeti. Nagy feladatnak járt végére: ezer év anekdotáját összegyűjteni, megrostálni, szép művészi formába öltöztetni. Épp oly elismerésben fogja részesíteni minden olvasó a festőművészt, Mülhbeck Károlyt, aki ezt a nagy munkát kiválóan sikerült és k. b. 800 nagyon jellemző képpel díszítette. Továbbá a kiadót, a ki finom izléssel kiállításban s mégis olcsó áron adja ki a munkát. A kiadók, hogy mindenkire hozzáférhetővé tegyék a Magyar Anekdotakincset, 25 kros füzeteken is kibocsátják, melyek minden hazai könyvkereskedésben is kaphatók.

Szerző, művész és kiadó finom együttműködésének köszönhető, hogy ez a par excellence magyar családi könyv ily választékos formában és értékes lelket tápláló és vidító tartalommal jelenhetett meg.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-30
B.-Szt.-Lőrincz	8-48	12-12	3-40	12-07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-15, v. v. 3-46)				
Uj-Dombóvár érk.	9-57	1-32	5-01	1-57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-56, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
Budapestre k. p. u. é.	1-25	8-00	8-35	8-20
				V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-29	6-34		
B.-Szt.-Lőrincz	9-04	7-11		
Barcs	10-51	8-55		
N.-Kanizsa	1-29	11-41		
Bécs	8-50	8-52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-35	12-14	4-20	8-18
Üszögh	5-50	12-25	4-34	8-30
Villány érk.	6-39	1-10	5-24	9-18
(Mohács felé sz. v. 7-00 v. v. 10-35 sz. v. 1-55 sz. v. 9-51				
Mohács érk.	7-44	11-35	2-39	12-35
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8-30, fölfelé este 7-00				
Villány ind.	6-49	1-17	5-31	9-23
Eszék	8-08	2-25	6-44	10-40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9-30	7-15	8-00	3-00
Uj-Dombóvárra érk.	2-45	10-03	1-30	6-21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1-21	4-11	8-52	1-03
Uj-Dombóvárra érk.	2-26	4-46	9-52	2-07
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9-52		sz. v. 9-53		
Dombóvárra érkezik	1-40	12-55		
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5-30	3-10	10-15	2-17
B.-Szt.-Lőrincz	7-31	4-41	11-34	3-39
Pécsre érk.	8-18	5-15	12-04	4-10
	Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul	6-40	7-40		
N.-Kanizsára érk.	1-35	3-42		
Barcsra érk.	4-50	7-21		
Pécsre	7-46	9-40		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7-24	6-05	10-13	
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8-27	7-01	11-25	
Pécsre érk.	9-40	7-46	—	

Tanügy.

(Iskola vizsgálat Salamon József kir. tanfelügyelő a napokban Udvardon iskolalátogatásokat tartott, mely alkalommal tapasztalta, hogy tanköteles gyermekek számának arányában óriási nagy az iskolamulasztók száma, különösen a vasárnapi ismétlő iskolákat hanyagolják el. A tanügy fejlesztésére hátrányos eme iskolakerületés megszüntetésére megtették a szükséges intézkedéseket.

Törvénykezés.

§ **Aki a sógorától lop.** Köröm József kistótfalui lakos, Jakab Istvan gazdájától — kinél kocsis volt — egy ezüst órát elloptott, s szolgálatát elhagyva, Pécs-re jött és sógora, Máté Jánoshoz költözött. De nemsokára sógorát is meglopta. Egy izben ötven krajcárt s egyszer egy forint nyolcvan krajcárt csent ki Máté János tárcájából. Midőn azonban ez a lopása kiderült, Köröm József a gazdájától lopott ezüst óra zálogcédulájával kielégítette sógorát, ki az ellene a bíróságnál emelt panaszt visszavonta. Jakab Istvan — a gazda — azonban föntartotta a hűtlen szolga elleni vádját s így tegnap végtárgyalás alá került az ügy a pécsi kir. törvényszéknél, mely Köröm Józsefet a lopásban vétkesnek mondotta ki és két havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Vétkes bukások.** Két csődbe jutott kereskedő ügyét tárgyalta tegnap délelőtt a pécsi kir. törvényszék. Inkább kisebb szabálytalanságok ezek, az üzleti könyvek vezetése körül, mint büntettek. Az egyik özv. Litzmann Ignácné kéméndi lakosnő, ki hitelezői sürgetésére volt kénytelen üzletét bezárni. Litzmannénak kilenc évvel ezelőtt elhalt az ura s azóta öt gyermekével együtt abból a kis boltból tengette életét. Midőn csődbe jutott, a csődeljárás folyamán kitűnt, hogy Litzmanné sem üzleti könyveket nem vezetett, sem pedig mérleget nem készített. A pécsi kir. törvényszék ezért özv. Litzmann Ignácnét vétkes bukás vétsége miatt ötven forint pénzbüntetésre ítélte.

Ugyanannyira ítélte a pécsi kir. törvényszék Fischer Ignác mohácsi 23 éves kereskedőt is, ki csupán négy elemi iskolát végzett s így az üzleti könyvek s mérleg készítésére képtelen volt, a szükséges személyzet tartására pedig a rosszforgalmu üzletből nem telt. Mindkét vádlott megnyugodott az ítéletekben.

§ **Lövés az udvaron.** Kis József kopácsi lakos összeveszett Máté Cövek János ottani lakos, szomszédjával. 1897. évi március tizenharmadikán történt, hogy a rossz viszonyban élő szomszédok ismét szóváltásba elegyedtek, miközben Kiss József beszaladt a lakására s onnan nemsokára duplacsövű fegyverével tért vissza, melynek egyik lövegét Máté Cövek Jánosra sütötte. A sörét Máté lábát sértette meg. A sérült ember futásnak eredt s ekkor Kis József fegyverével ráduplicált szomszédjára. A második löveg Máté Cövek Jánost fején találta, ki erre összerogyott, sérülései azonban nem voltak súlyosak, mert néhány hét múlva felépült. A kir. törvényszék 1897. évi szeptember 6-án Kiss Józsefet a gyilkosság büntetvénye kísérlete miatt *három évi börtönre* ítélte. A törvényszék ítéletét a kir. tábla és kuria is helybenhagyta. Tegnap hirdették ki Kis József előtt a harmadbiróság ítéletét, minek megtörténte után a jogérvényesen elítélt vádlott megkezdte büntetésének kitöltését.

Közgazdaság.

□ **A gyümölcsfák bemeszelésének van-e haszna?** Az elérni szándékolt cél különböző lehet s így a bemeszelés hatása is többféleképen ítélhető meg. A törzsek és ágak gondosan megtisztítván a mohától, a bemeszelés, amely az ott maradt mohát elpusztítja s védi újabb mohatelepek képződése ellen. De másfelől — főleg fiatal fáknál — nagyban akadályozza a fagyoltok képződését, tehát felelősen, ha napsugarak erősebben visszaverődnek róla s a fa kérge nem melegszik úgy föl, mintha nem volna bemeszelve. Nyulrágás ellen szintén jó védő szer. Hogy azonban a kívánt eredményt elérjük a bemeszeléssel, esős teleken januárban, februárban vagy márciusban meg kell ujtani, mivel az őszi egyszeri bemeszelés rendszeren nem oly tartós.

TÁVIRATOK.

— **A Dreyfus-ügy rejtelmerei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Figaro“ közli a Dreyfus-ügyben *Cuignet* százados vallomását. A százados elmondja, hogyan fedezte fel *Henry* hamisításait. Azt hiszi, azért hamisított, mert *Gonsét Picquart* cselszövései ellen meg akarta védeni. A hamisítás tulajdonképeni szerzője *Patty du Clam* őrnagy. Különbösen az a meggyőződése, hogy Dreyfus bűnös.

A semmitőszék május hó 20-dika előtt meghozza már az ítéletet Dreyfus ügyében.

— **Esterházy-Valsinné válik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi lapok azt jelentik, hogy Esterházy-Valsin felesége ma beadja a válókeresetet férje ellen a törvényszékhez.

— **Váltóhamisító gróf.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gróf *Spanochi* Leo, versenystálló intéző, váltót hamisított a nővére nevére. Miután nővére a bíróság előtt azt vallotta, hogy nem bízta meg a váltók aláírásával, ma a törvényszék kéthavi börtönre ítélte a váltóhamisító grófot. A vádlott és az ügyész is felebbeztek az ítélet ellen.

— **Egy főispán, aki nem hagyja magát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Almássy* főispán ma elköltözött Szolnokról. Jász Nagykanizsai-Szolnokmegye főispánja tudvalevőleg legnagyobb

ellenfele volt *Apponyi* Albert grófnak és a nemzeti pártnak a megyében a Bánffy-éra alatt s most a Széll-kabinet által létrehozott fuzió miatt mondott le. A távozó főispánt az alispán bucsuztatta el, kinek adott válaszában az ex-főispán így szólt:

— Nem érzem magam megörlöttnek; nem engedem magam skartba tétetni!

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 25.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősze: 8.60; későbbi szállítás: 8.21. — *Tengeri*, májusra: 4.41. — *Kozs*, májusra: 8.24. — *Zab*, ősze: 6.45.

Az értéktőzsdén az árák a következők: *Osztály* hitelrészvény: 357.30. — *Magyar* hitelrészvény: 384.25. — *Államvasut*: 362.60.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Bejárat a színház mellett és a Perczel-utcán.

A „Vigadó“ nagytermében Kinematograph Excelsior.

Ma szerdán egészen új műsorral

rendkívüli előadás.

30 képpel.

Uj! Itt először! Uj!

Passio-játék (Jézus élete)

13 képben, a híres oberammergaui (bajor) felvétel után.

Uj!

Műsor:

Uj!

I. rész.

1. A három király hódolása.
2. Az egyiptomi menekülés.
3. Jézus ünnepélyes bevonulása Jeruzsalembe.
4. Judás árulása.
5. Lázár föltámadása.
6. A vacsora.
7. Jézus Krisztus elfogatása.
8. Krisztus elítélése.
9. A tövisekkel való megkoronázása.
10. A felfeszítés.
11. A kálvária-hegy.
12. A sirba való letétel.
13. A feltámadás.
14. Megérkezése és kirakodása egy kőtörmelékkel megrakott vonatnak.
15. A nápolyi hercegek és kíséretök.
16. Bál a nőnevelőben.
17. Küzdelem hólapdakkal.
18. I. Vilmos császár szobrának leleplezési ünnepélye Boroszlóban.

19. Az alvó egyfogatos.
20. Vizbeugrás a hajóról.
21. Főtér Rómában.
22. Egy tekejáték.
23. Egy tüzeset.
- 24—25. Alaguti utazás.
 - I. Egy vonat elindulásakor.
 - II. Egy vonat megérkezésekor.
26. A megtréfált házmesterné.
27. A tűzértség sortűzben.
28. A Diana-fürdő Mailandban.
29. Az olasz regensnő Monzában.
30. Az utazó és a tolvajok.

Helyárak: Zártszék (számozott első 5 sor) **80 kr.** Ülőhely **50 kr.** Tanulók, gyermekek és katonák (őrmestertől lefelé) **25 kr.**

Képek magyarázata 5 kr-ért kapható a pénztárnál.

Jegyek előre válthatók d. u. 2—4 óráig a színház felőli oldalon.

Pénztárnyitás 7 órakor. — Kezdeté 8 órakor.

Ma szerdán délután 5 órakor **CSALÁDI ELŐADÁS** leszálított áron.

Belépő-díj **30 kr.**, katonák (őrmestertől lefelé) és gyermekeknek **15 kr.** Pénztárnyitás 4 órakor.

Az igazgatóság.